

Timothy Keller

Sådan når vi Vesten igen – Evangeliet til en post-kristen verden

Fredericia, Credo, 2021. 64 sider.

Softcover. DKK 69,95. ISBN: 978-87-7242-392-0

Louise Høgild Pedersen

Høgskolelektor Fjellhaug University College Copenhagen (FIUC-CPH)

lhp@dbi.edu

Kellers bog *Sådan når vi Vesten igen* er 64 letlæste sider om den post-kristne vestlige kultur, og om hvordan vi igen når denne verden med Bibelens budskab.

Det er en lille bog om et enormt emne, hvor grundproblematikken med Kellers egne ord er:

... hvordan kan vi evangelisere for mennesker, som fuldstændig mangler fornemmelse for synd eller transcendens, eller som mangler selv den mest elementære religiøse infrastruktur, såsom troen på et højeste væsen eller et liv efter døden? Den vestlige kirke har ikke før stået i en lignende situation.¹

Han beskriver, hvordan den vestlige kultur er den første, som baserer sig på en afvisning af Gud. I Vesten lever vi ikke i en ikke-kristen verden, men i en post-kristen verden. Vi er vant til at tænke mission i forhold til mennesker, som ikke kender Gud. Men hvis vi skal nå vesten med evangeliet igen, må vi tænke anderledes, fordi kulturen er præget af, at man engang kendte Gud, men nu har forladt det til fordel for sekulariseringen. Et af de gode spørgsmål, som bogen bl.a. stiller er, hvordan vi får mennesker til at lytte til et evangelium, som de finder irrelevant?

Jeg må indrømme, at jeg ved bogens begyndelse blev ret modløs. Den verden, som Keller beskriver, den verden, som vi lever i, gør mig modløs. Han beskriver et væld af udfordringer, bl.a. den politiske polarisering og den mængde af tid, som vi bruger online. Derfor endte jeg med at begynde med bogens slutning, som havde overskriften *Opmuntringer*. Det var nødvendigt for mig at begynde her for at kunne tage resten ind. Her beskriver Keller bl.a., hvordan kristendommen vokser globalt set, selvom den i Vesten har trænge kår. Derudover beskriver Keller, hvordan den evangeliske kristendom særligt har ét træk, som tiltrækker den moderne vesterlænding – det personlige valg. Mennesker i dag følger ikke traditionen, fordi den er tradition, tværtimod ønsker vi at vælge selv. Her har den evangeliske kristendom noget at komme med, fordi den insisterer på det personlige trosvalg.

¹ Keller (2021) s. 9

Én af Kellers pointer er, at vores vigtigste redskab til at nå Vesten med evangeliet er personlige relationer; at vi er trofast til stede blandt mennesker. Han skriver følgende:

... er det første og vigtigste skridt at opbygge personlige relationer og venskaber med ikke-kristne, for det er i stigende grad usandsynligt, at de vil komme i kirke på egen hånd.²

Det tror jeg, at Keller har en utrolig vigtig pointe med. Samtidig er der noget i mig, som protesterer, fordi jeg er bange for at blive beregnende i mine relationer med ikke-kristne. På side 52 skriver han om, hvordan kirken må uddanne kristne i at have troen med på arbejde og i andre daglige beskæftigelser. Med et sådant organiseret fokus, har jeg brug for at minde mig selv om, at mine relationer må være ægte relationer drevet af kærlighed til de mennesker, som jeg er i relation med og ikke med en beregnende missional dagsorden. At sprede evangeliet er naturligvis for Keller også drevet af kærlighed. Men jeg tror, at mennesker mærker, hvis vi ikke vil dem for dem, de er, men bare er uddannet i at skabe relationer og føre mennesker til kirken.

Trods de få sider, som bogen fylder, er jeg imponeret over, hvor langt omkring den kommer. Samtidig med, at Keller kort og præcist får behandlet et stort emne, så formår han også at være forholdsvis konkret i forhold til, hvad vi i praksis bør gøre for at nå Vesten med evangeliet. De få sider og de korte afsnit gør dog, at jeg nogle steder mangler lidt nuancer i Kellers udmeldinger, bl.a. i hans afsnit omkring, hvordan vi som kristne må danne seksuel modkultur. Her skriver han ganske kort, hvordan sex i dag i sidste ende er en byttehandel og derfor ikke kan være udtryk for intimitet. Jeg tror, at han har nogle fine pointer i dette afsnit. Men samtidig sidder jeg tilbage med en følelse af, at det er et alt for stort og emne til at kunne redegøre brugbart for den post-kristne seksualmoral på to korte sider.

Alt i alt synes jeg, at Keller har skrevet en interessant bog, som bestemt er værd at læse og lade sig udfordre af. Jeg blev udfordret bl.a. på mit eget trosliv, og på at reflektere over, i hvor høj grad jeg selv er påvirket af den post-kristne verden, som omgiver mig.

² Keller (2021) s. 22